

ORIOL
JUNQUERAS
PRÒXIMA ESTACIÓ,
EUROPA

PROGRAMA ELECTORAL

ELECCIONS AL PARLAMENT EUROPEU 2009

esquerra

PROGRAMA ELECTORAL
ELECCIONS AL
PARLAMENT
EUROPEU 2009

Sumari

INTRODUCCIÓ.....	7
1 UNA EUROPA PLURAL	9
2 UNA EUROPA MÉS SOCIAL, SOSTENIBLE I COMPETITIVA.....	15
3 DEFENSA D'UNA EUROPA TRANSPARENT I DEMOCRÀTICA.....	29
4 DEFENSA D'UNA EUROPA FORTA I SOLIDÀRIA AL MÓN.....	33

Introducció

Esquerra encara les eleccions al Parlament Europeu amb la voluntat de fer front a dues grans crisis que sacsegen Europa: la crisi econòmica i la crisi de model de construcció de la Unió Europea.

Esquerra s'ha convertit en un referent per a tots aquells qui volen una Europa garant de la cohesió social i respectuosa de la diversitat. Una Europa que no es construeix només en base a les decisions dels grans estats europeus i els seus interessos, sinó que té en compte les necessitats de la ciutadania, sigui quina sigui la seva nacionalitat. Una Europa més lliure de les influències dels grans estats, una Europa que conforma la seva voluntat política tot garantint la participació, la proximitat i la comprensió ciutadana.

Catalunya ha tingut sempre una clara voluntat europeïsta. Esquerra recull aquesta tradició i l'actualitza davant els importants reptes que es presenten a l'actual Unió Europea.

És per aquest motiu que Esquerra defineix un model d'Europa que es construeixi entorn els següents eixos centrals:

- **Una Europa plural** que respecti la diversitat nacional, cultural i lingüística de la Unió i protegeixi la identitat nacional catalana.
- **Una Europa social, sostenible i més competitiva** que enforteixi i actualitzi el model d'Estat del benestar i estableixi les bases estructurals del creixement econòmic català i europeu.
- **Una Europa transparent i democràtica**, que comporti la simplificació institucional i burocràtica, la transparència en els processos de decisió i un aprofundiment dels mecanismes de participació democràtica.
- **Una Europa amb una política exterior pròpia** i unida davant els reptes globals, compromesa amb els valors de la protecció dels drets humans, la pau i el foment de la cooperació i la solidaritat internacional.

Una Europa plural

1

UNA CULTURA PÚBLICA EUROPEA I COMUNA

La integració és un procés que té dues direccions, és dinàmic i continu entre totes les persones que resideixen en un territori: tant les que han arribat recentment, com les assentades amb anterioritat o les que ja hi han nascut. I la cultura pública comuna és l'espai que han de compartir de comunicació, de convivència, de reconeixement i de participació de la societat europea diversa i diferenciada, per tal que el projecte comú que ens uneix continuï sent el referent de tota la població que vivim i treballem a Europa.

S'ha de reconèixer qualsevol forma de diversitat que respecti els valors de convivència democràtica. Valors que, si els unim al respecte dels drets humans, a la importància de la igualtat i al pluralisme, conformen la base d'aquesta cultura pública europea comuna. Des d'Esquerra promovem una visió en què el pluralisme i la diversitat no han de portar en cap cas a una societat dividida per les seves diferències i on les formes que pren la diversitat estableixin relacions desiguals.

A Esquerra partim d'un pla d'igualtat d'oportunitats per aconseguir que totes les persones facin seva i contribueixin a una cultura pública comuna com a projecte de convivència i cohesió, que rebutgi els estereotips i els prejudicis que limiten la cohesió i l'estabilitat i generen processos d'exclusió. I el millor àmbit des d'on contribuir a la construcció d'aquesta cultura pública europea comuna és des de les diferents regions.

Catalunya, Flandes i altres ens subestats tenim competències essencials en l'àmbit de la immigració, com la integració de les persones nouvingudes o la gestió de les autoritzacions inicials de treball; per tant, és coherent que gestionem conjuntament el repte de la creació d'una cultura pública comuna entre les administracions i els actors que conformen la societat diversa de cadascuna d'aquestes regions europees.

Només des d'aquest àmbit podem articular la participació a la vida pública, promourem la igualtat d'oportunitats entre homes i dones i farem possible la convivència en una societat aconfessional que garanteixi la pluralitat de creences i l'atenció a la infància, la joventut, la gent gran i les famílies.

PROPOSTES

- Fomentar la participació de totes les persones que viuen en un territori, ja sigui promovent el dret a vot per a tota la ciutadania sense distincions, com afavorint la participació activa en el teixit associatiu evitant la creació d'una xarxa social paral·lela.
- Emprendre accions de sensibilització adreçades al conjunt de la població, partint del compromís dels partits polítics, la implicació dels mitjans de comunicació i les accions comunitàries.

- Fomentar la comprensió del fet migratori a través dels mitjans de comunicació, fomentant la visibilització dels nous ciutadans als mitjans de comunicació i difonent les bones pràctiques europees en el tractament de la diversitat a les televisions públiques.
- Evitar que els nous europeus i europees es representin amb imatges estereotipades.
- Desenvolupar polítiques actives que promoguin la convivència en l'espai públic, especialment en les places i llocs de trobada dels nostres països.
- Promoure accions específiques adreçades als infants o joves que conviuen a favor de les relacions interculturals i intergeneracionals.
- Cercar la col·laboració del teixit associatiu i l'articulació dels instruments de participació ciutadana necessaris per fer que els ciutadans i ciutadanes siguin coresponsables de tot el que s'esdevingui a l'espai públic.
- Divulgar amb suficient pedagogia la igualtat d'accés de qualsevol ciutadà als béns públics i donar a conèixer les obligacions que tots els ciutadans han de complir.

IMMIGRACIÓ: CAP A UN PROCÉS DE CREACIÓ DE NOVA CIUTADANIA

L'objectiu d'Esquerra és promoure a Europa la igualtat d'oportunitats i garantir la cohesió social basada en la universalitat d'uns serveis d'acollida de la població estrangera que garanteixin la seva autonomia social i personal. Hem de canviar l'agenda política de les institucions europees, que fins ara s'han centrat en les expulsions, el retorn voluntari i la immigració circular. Des d'Esquerra treballarem perquè a Europa no només es parli dels fluxos de les persones que se'n van, sinó també de les persones que es queden i del procés d'integració, o el que és el mateix, del procés de creació de nova ciutadania.

La Unió Europea està encarant diversos reptes respecte la immigració marcats per una agenda política molt centrada en la gestió de fluxos: poc en el caràcter estructural del fet migratori europeu que portaria a prioritzar les polítiques per a la igualtat i la integració. És en aquest marc que les institucions europees han impulsat nous instruments com ara el Pacte Europeu per a la Immigració i l'Asil o la Directiva de Retorn.

Ens preocupa la visió que té Europa de les persones que han vingut als nostres països per cercar un futur millor, noves oportunitats per a ells i les seves famílies. Persones que han vingut massa sovint en resposta a les demandes del mercat irregular, de l'economia submergida. Aquesta és la principal causa de la immigració irregular i cal que centrem els esforços per lluitar contra l'economia submergida, autèntic efecte crida per a moltes persones en els seus països d'origen.

Europa és un mirall. Els països veïns, sovint els mateixos d'on són originaris molts dels nous europeus, s'hi emmirallen buscant la força d'Europa, aquesta força que prové de la defensa dels nostres valors morals i ètics: el respecte als drets humans, la llibertat, la igualtat entre homes i dones, entre altres. Junts hem de fer que aquest reflex no sigui un miratge, junts hem de seguir construint una Europa igual per a tots els seus ciutadans. Per garantir un futur de cohesió social i oportunitats, no ens podem permetre normes que ens facin retrocedir en la lluita per la defensa dels drets humans. No podem permetre que Europa deixi de ser Europa i vagi en contra dels valors pels quals se la reconeix al conjunt del món.

La immigració legal comença a ser una realitat a tot Europa i el pes de la immigració familiar indica una maduració del procés migratori. La ciutadania europea està reclamant a les institucions que els fluxos migratoris siguin ordenats. La immigració no ha d'equivaldre a precarietat sinó a normalitat: ha de contribuir al benestar de les persones i facilitar la convivència. Hem de prioritzar l'entrada regular de població estrangera a Europa vinculada a les necessitats reals del mercat comú de treball, però també tenint en compte les previsions d'evolució de la població ocupada en el futur. No volem un model que reemplaci uns lots de treballadors per uns altres; tenim persones que romandran a la nostra societat, que manifesten la seva voluntat d'arrelament i, com a ciutadans europeus, tenim la necessitat de la seva integració a mitjà i llarg termini.

Per garantir la cohesió social a Europa, hem de definir la gestió dels fluxos migratoris posant-los en relació amb les conseqüències que tenen sobre el tipus de societat que volem i sobre el model de creixement econòmic desitjable per a la Unió. Parlar de polítiques migratòries és fer referència a un binomi indestruïble: gestió de fluxos i polítiques d'integració.

PROPOSTES

- Avançar cap a una Europa que no criminalitzi les persones immigrades quan el problema és l'economia submergida. Hem de garantir la igualtat de condicions laborals.
- Regular els fluxos migratoris; les noves arribades han d'estar vinculades a les necessitats del mercat de treball i al teixit productiu del país, per evitar la irregularitat i les situacions de vulnerabilitat, d'acord amb una visió integral d'aquest procés que emprèn el treballador o treballadora. És a dir, hem de tenir en compte tota la vida laboral de les persones, incloent-hi els fluxos familiars que els acompanyaran. Alhora, hem d'exigir a Europa que s'avanci cap a un model basat en una major ocupació de tota la vida laboral i del conjunt de la unitat familiar.
- Facilitar l'accés al món laboral de les persones reagrupades, ja que fa unes famílies menys dependents i més autònomes, es millora la igualtat entre homes i dones, alhora que es facilita la integració, s'ajuda a moderar els fluxos migratoris i es treballa per tal que l'oferta de treball regular es correspongui amb la demanda del mercat laboral.
- Impulsar la gestió de fluxos migratoris de manera responsable amb els països d'origen. Hem de construir ponts amb els països d'origen de la immigració. Fomentar els acords bilaterals amb els països d'origen per qüestions migratòries, de reconeixement del dret de vot o en matèria de Seguretat Social, assegurant que el Govern de Catalunya participi en aquests acords.
- Promocionar la cooperació impulsada pels propis immigrants; s'ha de millorar el sistema de gestió de remeses per tal que esdevingui transparent. Hem de reduir la fuga de talents dels països d'origen i hem d'impulsar que els fluxos circulars beneficiïn tant el país d'origen com el de destí.
- Fer que Europa assumeixi la immigració com un fet estructural. Hem de gestionar els fluxos externs apropant la legalitat i la realitat.
- Millorar la mobilitat dels tots els treballadors i treballadores a la Unió Europea, també per a les persones d'origen estranger. És més avantatjosa una mobilitat laboral interna que no pas més fluxos d'entrada estrangers. Reclamem mobilitzar en primer lloc els recursos humans interns, amb especial atenció a les persones en situació de reagrupament familiar.
- Fomentar l'accés en igualtat de condicions a les polítiques específiques de formació contínua i de millora de l'ocupabilitat, adaptades als treballadors i treballadores d'origen estranger, especialment aquells que es troben aturats o en risc d'atur.
- Impulsar les accions de seguiment i d'acompanyament dels processos de reagrupament familiar i assegurar la coordinació de la informació entre les administracions responsables, millorant l'atenció psicoafectiva i afavorint les oportunitats d'inserció laboral.
- Fomentar i estendre a tot Europa un servei universal d'acollida, que ofereixi formació en coneixement de l'entorn i mercat laboral. Volem que les llengües d'acollida a Europa siguin les llengües que cohesionen les nacions sense estat.
- Construir una xarxa de treball a nivell europeu per a l'intercanvi d'experiències i compartir les millors pràctiques en l'acollida i la integració.

LA CULTURA CONSTRUEIX EUROPA

El fet cultural s'ha constituït al llarg de la història per la unió de voluntats pròpies, que ha suposat la suma de les identitats col·lectives dels pobles i de les nacions. No es pot explicar Europa sense fer referència a la cultura dels seus homes i les seves dones. És des de la cultura que Europa s'ha construït, i és això el que li dóna una idiosincràsia determinada. Si per alguna cosa és coneguda la «vella» Europa és per la seva pintura, la seva literatura, la seva música, en definitiva, per tot un seguit d'expressions de la creativitat de la seva gent.

Actualment la cultura és a Europa un actiu de desenvolupament i de progrés social, econòmic i d'innovació molt important, malgrat que no està essent reconegut com a tal per l'agenda prioritària d'acció i de disseny de les polítiques actives de la Unió Europea. Europa ha potenciat en els darrers anys el seu desenvolupament a partir de les polítiques agràries, econòmiques, financeres o industrials, essent aquestes qüestions les que més percentatge del pressupost europeu representen, però les polítiques culturals a l'Europa dels vint-i-set són pràcticament inexistents, relegades a iniciatives purament anecdòtiques. Es pot afirmar de forma taxativa que la Unió Europea no ha desenvolupat encara cap política activa de foment de la cultura, més enllà de petites iniciatives.

En un entorn globalitzat, la cultura europea esdevé un producte individualitzat que cal explotar i impulsar. Cal, doncs, que Europa vegi en la creació cultural una de les vies per assolir nous espais econòmics i d'innovació

Per tot això, Esquerra defensa la creació d'un pla general de suport a la cultura a nivell de la Unió Europea en totes les seves vessants: creació, distribució i consum; que sigui dut a terme mitjançant la creació d'un Consell Europeu de la Cultura, des del qual totes les cultures europees tinguin veu i vot i participin d'una política comuna cultural a nivell continental. I és en aquest context que nacions com els Països Catalans han d'estar degudament considerades i potenciades, i cal que la Unió Europea recolzi de manera específica aquelles cultures que tenen més dificultats per difondre la seva creació.

PROPOSTES

Desenvolupament de polítiques culturals actives

- Crear un Consell Europeu de la Cultura amb facultats per dur a terme projectes de desenvolupament cultural.
- Crear un fons econòmic per fomentar la difusió i la salvaguarda del patrimoni de la cultura tradicional, promovent i finançant programes de difusió, col·laboració i intercanvi entre els pobles d'Europa.
- Impulsar un circuit europeu per a la difusió dels productes artesanals europeus, i crear un segell de qualitat europeu per aquests productes.
- Establir un programa d'ajuts a la traducció d'obres culturals (subtitulat de pel·lícules, traduccions d'obres literàries, entre altres).
- Defensar la diversitat cultural a la Unió Europea mitjançant polítiques de suport a la creació, la difusió i l'intercanvi transfronterer. Elaborar la carta dels drets culturals i d'accés a la informació dels ciutadans i ciutadanes de la Unió.
- Donar suport als diferents instituts culturals —especialment als no estatals— que difonen les cultures pròpies dels pobles d'Europa.
- Implementar l'IVA zero per a tots els productes culturals.
- Equiparar la fiscalitat dels productes culturals electrònics a la dels productes culturals en altres suports.

Difusió del patrimoni cultural europeu

- Garantir el desplegament de la normativa sobre l'ús de material pirotècnic que sigui compatible amb el desenvolupament de les activitats de cultura tradicional dels Països Catalans.
- Assegurar la presència dels continguts culturals europeus a Internet mitjançant l'establiment d'ajuts a la digitalització.
- Desenvolupar polítiques actives per a la conservació del patrimoni històric i cultural, mitjançant actuacions decidides i comunes per a la conservació del patrimoni arquitectònic, documental i museístic, i la informatització dels seus arxius històrics.
- Cal fomentar actuacions de conservació pròpies, com per exemple la conservació de les construccions en Pedra Seca.
- Fomentar la difusió i la salvaguarda del patrimoni de la cultura tradicional —especialment les no estatals— mitjançant la promoció i el finançament de programes de difusió, col·laboració i intercanvi entre les cultures d'Europa. Adaptar les directives europees de manera que no posin en perill la subsistència i la vitalitat de les nostres festes populars.

Mitjans de comunicació

- Fer realitat la llibertat de prestació de serveis en matèria d'emissions de televisió mitjançant la reforma de la normativa europea sobre «televisió sense fronteres», de forma que obligui els estats membres a reservar i atribuir, sense necessitat de concurs públic previ, freqüències radioelèctriques suficients per a les emissions transfrontereres de televisió per part de les emissores que vulguin emetre sobre territoris veïns i compleixin amb els criteris de la Directiva.
- Impulsar la creació d'un canal digital de temàtica cultural europea on tinguin representació les diferents cultures del món.

Propietat intel·lectual

- Garantir una remuneració justa per a l'autor, al mateix temps que es preserva el dret d'accés a les obres culturals.
- Introduir mesures correctores en les directives existents, per tal d'afavorir la difusió de les obres culturals en aquelles activitats sense afany de lucre, especialment en allò que fa referència a l'educació, la difusió cultural i les tradicions populars.
- Desenvolupar la legislació corresponent que permeti explotar les obres orfes.
- Mantenir els actuals límits dels terminis de protecció de les obres culturals.
- Garantir la protecció dels programes informàtics mitjançant el sistema de drets d'autor com fins ara, i no a través de les patents.
- Regular l'activitat de les entitats de gestió i promoure un espai únic de gestió dels drets d'autor.
- Impulsar la difusió de les obres culturals europees mitjançant les llicències de *Creative Commons*.

POLÍTICA LINGÜÍSTICA: RECONeixEMENT I SUPORT

La llengua catalana és un component indestruïble i fonamental en la definició de la comunitat catalana que ha de ser mantinguda i fomentada en qualsevol projecció internacional de la nostra cultura i de la nostra societat. Per factors històrics i polítics la nostra llengua ha perdut una part important de les posicions d'ús oficial i, fins i tot, interpersonal, que havia mantingut. Esquerra, davant la realitat lingüística múltiple que comporta una ciutadania dels Països Catalans procedent d'arreu del món, reconeix la llengua catalana com l'única vertebradora d'una comunitat lingüísticament unida per una llengua comuna; amb l'excepció, és clar, de l'especificitat d'era Val d'Aran, i les comarques valencianes repoblades majoritàriament per aragonesos. A la Unió Europea, Esquerra ha de vetllar per impedir que hi hagi un ordre administratiu poc respectuós amb la voluntat de les col·lectivitats nacionals europees en l'àmbit de les llengües pròpies per tal d'avançar cap a la recuperació plena dels usos públics i oficials de la nostra llengua nacional dels Països Catalans.

PROPOSTES

- Instar les institucions de la Unió Europea a interpretar les disposicions de dret comunitari que parlen de llengua comunitària, de llengua o llengües oficials de la Comunitat, de les comunitats europees o de la Unió Europea de manera que, a més d'englobar les llengües oficials de les institucions i dels òrgans de la Unió Europea, inclogui també les llengües que gaudeixen d'un estatus d'oficialitat a algun dels diferents estats de la Unió.
- Afavorir la inclusió de les llengües europees no oficials en els programes europeus que tenen com a objectiu l'aprenentatge i la difusió de les llengües.
- Promoure la concessió d'ajuts econòmics i l'establiment de mesures d'acció positiva a favor de les llengües minoritàries europees, entesos com a ajuts i mesures comunitàries no contràries als principis comunitaris.
- Atesa l'especificitat del català dins el territori de la Unió Europea (per pes demogràfic i producció cultural) s'han d'estudiar possibles iniciatives de reforma legislativa al Parlament Europeu que possibilitin dotar el català d'un estatus d'ús oficial i de llengua de treball.
- Liderar un procés de pressió social adreçada al Consell de la Unió Europea perquè el català sigui llengua de treball i de les institucions europees.
- Impulsar el reconeixement del web www.europarl.cat per part del Parlament Europeu.

Una Europa més social, sostenible i competitiva

2

Europa es troba en un moment delicat, on hi conflueixen una crisi econòmica, d'identitat i de creixement. La integració econòmica no s'ha acompanyat d'un major impuls de l'Europa social, fet que ha comportat l'aparició de nous reptes. Cal, doncs, adoptar mesures per facilitar l'harmonització de les polítiques socials, establint uns mínims de protecció i de justícia social per a una societat europea cohesionada.

La integració europea ha de servir per assegurar i enfortir el futur del model social europeu i de les estructures i programes de protecció i benestar social, actualitzant-los en aquells aspectes que siguin necessaris. Cal fer front als reptes globals —canvi climàtic, envelliment de la població, fluxos migratoris, desigualtats entre persones i territoris, competitivitat econòmica— sense que ni els drets ni la protecció social en surtin perjudicats. Cal aprofitar l'actual situació de recessió econòmica per establir unes bases de prosperitat més sòlides i estables.

No es tracta només de prendre mesures ràpides per evitar un col·lapse econòmic a curt termini, sinó que es tracta d'avançar cap a un nou model de futur més sòlid, menys volàtil i més sostenible. Un nou model que freni l'especulació financera i millori els mecanismes de regulació i de supervisió dels mercats financers; que aposti per sectors de futur, amb més valor afegit i menys depredació de recursos i de territori; i que inverteixi decididament en la formació de capital humà i en recerca, desenvolupament i innovació.

UNA RESPOSTA EUROPEA A LA CRISI FINANCERA I ECONÒMICA GLOBAL

Europa ha de gestionar la crisi financera i econòmica de manera decidida, eficaç i unida. Una resposta europea a la crisi, amb una proposta ambiciosa de reforma del sistema financer internacional, reforçaria la posició de lideratge europeu en l'economia global. Les estratègies de cada Estat per fer front a la recessió han de ser coordinades i coherents amb el Pla europeu per a la recuperació de l'economia, adoptat pel Consell Europeu el desembre de 2008. Aquestes estratègies han d'aprofundir en les reformes estructurals a fi de retrobar el camí del creixement econòmic al més aviat possible i fixar unes bases de prosperitat més sòlides i estables. Cal establir un sistema europeu de supervisió que detecti a temps els riscos del sistema financer i controli els productes financers més complexos i arriscats.

PROPOSTES

- Cal millorar l'accés al finançament de famílies i empreses, especialment les PIME.
- Per millorar la confiança en el sector bancari i aconseguir que el diner flueixi de nou, cal que les entitats bancàries informin sobre la situació real a les institucions de control financer.
- Cal crear i seguir unes directrius comunes en el si de la UE per al rescat dels sistemes financers estatals i per als plans d'impuls a la demanda.

- Cal establir un sistema europeu de supervisió financera que detecti a temps els riscos del sistema financer i controli els productes financers més complexos i arriscats.
- Cal avançar vers la plena integració dels mercats financers que preveu l'anomenat Pla d'acció de serveis financers de la Comissió Europea.
- Cal vetllar pel compliment dels acords dels Pactes d'estabilitat en els actuals temps de dificultats econòmiques per part dels estats, per tal de garantir la sostenibilitat de les finances públiques.

CANVI DEL MODEL PRODUCTIU:

CAP A UNA ECONOMIA BASADA EN EL CONEIXEMENT I LA INNOVACIÓ

La globalització econòmica aporta una nova oportunitat a les nacions petites sense estat propi amb economies obertes. Existeix una relació positiva entre l'obertura comercial, que elimina avantatges de pertànyer a estats de gran dimensió, i el nombre de països independents al món. Aquesta situació ja es va demostrar amb la creació del mercat interior de la Unió Europea. Tot un seguit de processos econòmics positius per a ciutadans, empreses, nacions i estats s'han anat produint en les darreres dècades. En el cas de Catalunya la nostra economia s'ha fet gran, més competitiva, més especialitzada i més present en els mercats europeus i internacionals.

En aquest sentit, la Unió Econòmica i Monetària (UEM) ha suposat grans canvis amb efectes significatius sobre l'estructura productiva europea i en el context d'estabilitat macroeconòmica. La primera dècada de la UEM ha comportat importants beneficis per a les economies europees que han adoptat l'euro com a moneda pròpia, però també ha comportat l'aparició de desequilibris entre territoris guanyadors i territoris vulnerables (diferències en preus i salaris, en competitivitat i productivitat), fet que ens hauria de fer replantejar el disseny de la política econòmica europea. Des de Catalunya hem de ser conscients que determinades polítiques econòmiques poden beneficiar a regions europees en detriment d'altres. Per això cal més que mai ser presents i tenir veu pròpia en els organismes i institucions europeus competents.

En el món actual només podran seguir el ritme de creixement sostingut aquells països la competitivitat dels quals estigui basada en les qualificacions professionals, la recerca i el desenvolupament tecnològic. La competitivitat del factor treball es basarà en fomentar la realització personal dels treballadors en base al desenvolupament de llur creativitat personal en els seus llocs de treball. Però aquesta creativitat no es podrà desenvolupar dins d'un marc de tecnologies obsoletes. Europa ha d'apostar pel coneixement i la innovació com a motors del progrés i de la creació de més i millors llocs de treball.

Entre les febleses actuals del sistema europeu de recerca en podem destacar: l'estancament de la despesa en R+D (al voltant de l'1,84% del PIB, molt lluny de l'objectiu fixat en el 3% del PIB); un sector privat menys implicat en el finançament de l'R+D que el dels EUA o del Japó; mancances en la gestió de la propietat intel·lectual, especialment per part de les universitats i els centres de recerca públics; i el bloqueig de certs estats —com ara l'espanyol— a una normativa comuna de patents. Pel que fa a les particularitats del sistema català d'R+D, cal destacar que, malgrat els èxits assolits en alguns programes emblemàtics —com ara els de l'European Research Council (ERC)— el retorn dels fons que s'assoleixen en les convocatòries competitives probablement estan per sota del que es podria esperar del nivell de recerca que es du a terme al nostre país i s'obriria un bon marge per a la millora si s'aconseguís alinear les prioritats de la política europea d'R+D amb les fortaleces del sistema català.

Durant la darrera legislatura s'ha desenvolupat una iniciativa a la Comissió Europea, la «Small Business Act», adoptada pel Consell Europeu el desembre de 2008, amb la finalitat de posar les petites i les mitjanes empreses al centre de l'economia de la Unió, instant els governs a pensar primer a petita escala, en aquesta tipologia d'empreses, que són a la base de l'economia a tots els països europeus. Des d'Esquerra vetllarem per la correcta implementació d'aquesta iniciativa bàsica per al teixit empresarial i econòmic dels Països Catalans.

L'Euroregió mediterrània constitueix una megaregion econòmica de primer ordre dintre de l'economia europea. En l'actual context mundial és imprescindible potenciar-la si volem competir amb èxit dintre del mercat global.

PROPOSTES

- Aprofundir en els objectius del procés de Lisboa per al creixement i l'ocupació, que vol fer d'Europa l'economia més competitiva i dinàmica del món, essent l'educació, la recerca, la innovació i l'ocupació els eixos centrals d'aquest projecte. Garantir el futur d'aquestes reformes en la discussió sobre el futur de l'estratègia de Lisboa post-2010 i assegurar-ne una millor consecució dels objectius. L'ocupació plena i de qualitat és un dels objectius bàsics del procés de Lisboa i ha de constituir l'objectiu essencial de les polítiques comunes europees.
- Posar fi a la discriminació fiscal de les empreses manufactureres en relació a les empreses de serveis europees de telecomunicacions, energia i aigua que sovint es veuen afavorides per grans deduccions fiscals en l'impost de societats o per concessions estatals de dubtosa legalitat.
- Millorar la coordinació de les polítiques econòmiques i pressupostàries dins de la Unió, davant el repte que implica la plena integració a la UE i l'adhesió de les estructures socials dels nous estats membres, tenint en compte la possibilitat que aquests condicionin fortament el creixement de la Unió.
- Assolir majors progressos en relació amb els mètodes utilitzats per establir les estadístiques i els indicadors de la zona euro; aquests indicadors s'han de convertir en instruments que permetin l'avaluació de la coherència entre les polítiques pressupostàries i la monetària tenint en compte l'evolució de l'economia.
- Elaborar una política industrial que aglutini els principals sectors d'activitat al voltant de «macro clústers», així com incentivar les empreses a fer una ferma aposta per la cooperació empresarial.
- Aprofundir en el desenvolupament de les noves tecnologies i la recerca i la seva aplicació al món productiu, per situar-nos en la línia d'avantguarda de les nacions desenvolupades. Potenciar que l'estament universitari es posi al dia en recerca aplicada, tal com porten a terme des de fa dècades els països de la UE i dels EUA, i faciliti la col·laboració entre les necessitats de l'empresa i les de la universitat per tal de dedicar una part de la seva activitat a la recerca sota uns barems de productivitat. Potenciar també la canalització de fons públics a través dels centres tecnològics amb l'establiment de paràmetres que assegurin la seva eficàcia i rendiment.
- Impulsar una normativa de patents comuna a tota la UE que simplifiqui al màxim els principals entrebancs actuals; les traduccions i les homologacions normatives.
- Garantir els interessos dels Països Catalans en l'elaboració del proper Programa Marc (l'actual és vigent fins el 2013) on es fixaran els recursos econòmics i s'identificaran les línies estratègiques i les prioritats en el camp de la recerca, que es durà a terme en aquesta nova legislatura europea. El nou programa marc —el 8è— ha d'incrementar significativament els recursos econòmics. En aquest sentit, cal incidir en la focalització dels temes d'interès dels propers cicles de l'*Open Method of Coordination* per tal que recullin els aspectes de governança de més interès per al sistema català.
- Incidir a l'hora de definir les prioritats i línies estratègiques de manera que aquestes s'alineïn amb els sectors més potents del sistema català de ciència i tecnologia, o en aquells on es tingui un especial interès en el seu desenvolupament, per tal de facilitar-ne l'accés als projectes participats i/o liderats des dels Països Catalans. Cal prioritzar les PIME, tan importants en el teixit industrial del nostre país, en els programes de finançament de l'R+D empresarial del Banc Europeu d'Inversions.
- Impulsar la flexibilització al màxim de l'homologació de titulacions universitàries de la UE, de manera que n'hi hagi prou amb una traducció jurada per a l'homologació de les titulacions expedides per qualsevol universitat de la Unió.
- Impulsar el reconeixement, amb caràcter retroactiu, de la condició de personal investigador d'acord amb el que estableix la Carta Europea de l'Investigador.
- Fomentar les polítiques d'universitats i recerca en els valors de l'excel·lència científica i la mobilitat. En particular, impulsar el reconeixement del visat del personal investigador i potenciar el programa Erasmus i d'altres de mobilitat dels/de les estudiants universitaris/àries.
- Promoure la col·laboració entre institucions de diferents estats com un valor en els projectes de recerca.
- Impulsar el recentment creat Institut Europeu de Tecnologia com a viver de noves idees.
- Aconseguir la desagregació a nivell regional de les estadístiques d'R+D que actualment l'Oficina Estadística de les Comunitats Europees (Eurostat) només facilita a nivell estatal.
- Millorar el marc reglamentari per garantir a les PIME un millor accés al finançament i als mercats, així com la simplificació dels tràmits administratius en una finestra única, tot apostant per l'administració pública electrònica com a eina per agilitzar els tràmits.
- Assolir un mercat únic de gas i electricitat plenament operatiu.

UNA MOBILITAT SOCIAL, COMPETITIVA I SOSTENIBLE A NIVELL EUROPEU

Les xarxes transeuropees del transport, de l'energia i de les telecomunicacions es troben en clara sintonia amb el concepte de mercat únic: un gran mercat interior europeu format per tots els estats i regions (inclosos els estats de recent o propera incorporació) i la seva àrea d'influència.

Aquestes xarxes esdevindran una part molt important de l'arquitectura d'aquest mercat únic, ja que la lliure circulació de persones i mercaderies no estaria totalment garantida ni tindria sentit si les diferents regions i estats no estiguessin correctament interconnectats mitjançant unes infraestructures modernes i eficaces.

Es tracta, però, d'un concepte relativament jove i amb data de culminació poc clara, sempre a mig o llarg termini. Tot i que la Comissió Europea s'ha posat l'horitzó del 2010 com a data límit perquè les xarxes siguin plenament actives i funcionals, cal dir que encara queda molt per fer i de ben segur que el 2010 hauran variat, en menor o major mesura, les necessitats econòmiques i socials de la Unió Europea.

Si analitzem quin és l'estat actual de desenvolupament de les xarxes de transport, observarem que es tracta d'una realitat palpable, tot i trobar-se en procés de construcció i consolidació segons el tipus d'infraestructures. Així doncs, avui les xarxes de transport representen més de 75.000 km de carreteres (de les quals el 27% està encara per construir), quasi 80.000 km de línies ferroviàries (de les quals un 29% està per fer), 381 aeroports, 273 ports marítims i 210 ports interiors, a més la xarxa inclou elements com sistemes de navegació i informació pels usuaris i també sistemes de gestió del trànsit.

Pel que fa a la incidència de les xarxes transeuropees al conjunt dels Països Catalans, és una realitat que el caràcter de corredor mediterrani, regió marítima i lloc de pas, implica un esforç inversor important a fi de dotar el territori d'infraestructures modernes i eficients. I no només és la realitat geogràfica del país que implicaria un gran esforç inversor, sinó també la realitat social i econòmica dels Països Catalans; un teixit econòmic enfocat a l'exportació i la importància del sector serveis i més concretament del turisme, fan que el desenvolupament econòmic del territori estigui íntimament relacionat amb la implantació d'un conjunt de xarxes de transport i energia modernes i plenament integrades a Europa. L'escenari futur al conjunt dels Països Catalans hauria de garantir una adequada i moderna integració d'aquests territoris a les xarxes transeuropees de transport. Aquest objectiu implicarà un esforç inversor considerable, però alhora és necessari per garantir un alt grau de desenvolupament econòmic.

No cal oblidar que aquesta àrea abasta gran part del corredor mediterrani i esdevé un dels corredors bàsics del sud d'Europa, amb volums de trànsit potencial comparables a d'altres territoris europeus. Aquesta inversió necessària en transports hauria d'anar encaminada a maximitzar la vertebració territorial dels Països Catalans, garantir el creixement econòmic i garantir la protecció del medi.

Així mateix s'hauria de garantir l'impuls a la creació d'infraestructures de telecomunicacions amb inversió per part de les administracions públiques, que permeti desenvolupar una xarxa paneuropea per facilitar el comerç electrònic entre el sector públic i privat i incentivar l'ús del comerç electrònic a les PIME i dotar-les de capacitat d'accés al mercat europeu (projecte PEPPOL).

PROPOSTES

- Impulsar totes aquelles mesures que permetin afavorir la mobilitat dins l'àmbit de la Unió Europea (i en particular dels Països Catalans amb la Unió Europea) en un entorn social, competitiu i sostenible.
- Impulsar la construcció de noves infraestructures ferroviàries, com l'eix ferroviari mediterrani (per a mercaderies i per a passatgers en Alta Velocitat) i adoptar mesures que permetin impulsar l'ús racional i sostenible de les infraestructures existents, alhora que en fomenten la competitivitat; com l'impuls d'una política europea portuària i de transport marítim i l'homogeneïtzació de les condicions d'accés a les autopistes, a partir de la substitució dels peatges actualment existents per mesures fiscals dirigides a fomentar la sostenibilitat ambiental.
- Impulsar com a projecte prioritari europeu la construcció d'una línia específica de Tren d'Alta Velocitat que enllaci Elx amb Perpinyà, passant per Alacant, València, Castelló, Tarragona, Barcelona i Girona.

- El transport ferroviari de mercaderies representa un percentatge molt baix del volum total de mercaderies tant en l'àmbit europeu com en l'estatal. Modificar aquesta tendència és un element indispensable per reequilibrar els mitjans de transport i que alhora serviria per pal·liar la saturació del transport de mercaderies per carreteres. En aquest sentit, és prioritari potenciar la creació d'una línia específica per a trens de mercaderies, amb ample de via europeu, que vertebrí tot el corredor mediterrani. Aquesta línia faria especialment competitiu, com a porta Sud europea de tot el comerç amb orient, tots els ports dels Països Catalans (bàsicament els ports de Barcelona, Tarragona i València).
- El transport per carretera esdevé el transport predilecte tant pel que fa a passatgers com pel que fa a mercaderies. En el transport de mercaderies el desequilibri és considerable i fins i tot en alguns sectors es parla de monopoli del transport de mercaderies per carreteres. Aquest escenari provoca que aquest mitjà no tingui la necessitat imperiosa de construcció de grans infraestructures, com sí passa amb la resta de mitjans vistos fins ara, sinó que les accions anirien més encaminades a millorar i optimitzar les infraestructures existents. Per tant, als Països Catalans són nombroses les mesures que es podrien prendre a fi de millorar les carreteres i autopistes existents. El caràcter de corredor mediterrani i lloc de pas dels Països Catalans queda clarament exemplificat per l'autopista AP-7, que va paral·lela a la línia de costa i esdevé una via força saturada tant pel trànsit de passatgers com de mercaderies, es tracta d'una via d'accés al sud d'Europa per molts transportistes europeus i també la via principal de sortida cap al centre i nord d'Europa per part de transportistes catalans, espanyols i portuguesos.
- Fer de l'Aeroport de Barcelona una plataforma de caràcter transoceànic, que enllaci amb la resta del món. A més a més, s'ha de tenir en compte que en el rànquing d'aeroports de l'Estat espanyol, pel que fa a trànsit de passatgers, entre els nou primers hi ha 4 aeroports dels Països Catalans: Barcelona, Palma, (ocupen el segon i tercer lloc després de Barajas), Alacant i Eivissa. D'altra banda, són diversos els estats europeus que tenen més d'un aeroport transoceànic, així per exemple Alemanya té, a part de l'aeroport de Berlín, l'aeroport de Frankfurt. I Itàlia, a més de l'aeroport de Roma, disposa de l'aeroport de Milà, també transoceànic, el qual respon al pes social, demogràfic i econòmic de la Lombardia.
- També es fa necessari que els aeroports esmentats estiguin plenament integrats en el projecte de «cel únic» europeu, sobretot pel que fa a temes de regulació i de gestió. A fi d'aconseguir això, s'hauria de millorar la coordinació política i l'adequació dels aeroports amb tecnologia moderna.
- Potenciar el transport marítim i les autopistes del mar, un transport més econòmic que el terrestre, i que comportarà l'increment d'inversió als ports de Barcelona, Tarragona i València, amb l'objectiu d'aconseguir doblar el seu trànsit.
- Afavorir el transport intermodal que enllaci els aeroports i els ports amb els ferrocarrils, la qual cosa permetrà disminuir el transport per carretera i descongestionar els enllaços que hi condueixen.

SOCIETAT DE LA INFORMACIÓ

- Fons estructurals per dedicar al desplegament de fibra òptica en les zones blanques definides pels reguladors.
- Impuls de mesures legislatives per tal de crear un organisme que actuï com a regulador europeu del mercat de les comunicacions electròniques i que abasti les telecomunicacions i l'audiovisual. En aquest organisme caldria crear-hi l'Agència europea de l'espectre. Presentar candidatura de Barcelona com a futura seu d'aquest organisme europeu.
- Establir un posicionament conjunt a Europa liderat des de la Comissió respecte el «dividend digital», que permeti garantir l'oferta audiovisual de l'espai comunicatiu català alhora que l'espectre necessari per impulsar la banda ampla en mobilitat.
- Impuls normatiu per revisar l'obligació de Servei Universal de Telecomunicacions, que permeti incorporar els serveis de telefonia mòbil i els de banda ampla (proposant un mínim de 2Mbps). En aquest punt caldria incorporar també una mesura legislativa que garanteixi que la connexió que presten els operadors té un cabal garantit de més del 80% respecte del nominal establert en el contracte.
- Incorporar al paquet de mesures legislatives una iniciativa legal que obligui a establir un *roaming* entre operadors que operen en un mateix estat en aquelles ubicacions que donen cobertura a poblacions inferiors als 250 habitants, l'anomenat *roaming rural*.

- Impulsar una mesura legislativa per tal d'incorporar les llengües no oficials d'Europa, però que són cooficials en algun dels estats membres, a qualsevol de les tecnologies i aparells de comunicacions electròniques que es distribueixin a Europa.
- Regular les facultats dels empresaris per supervisar electrònicament als treballadors (cas llei Nòkia - Finlàndia).
- Regular (enloc de directiva) la signatura electrònica i la identitat interoperable tenint en compte la seva relació amb les lleis de protecció de dades.
- Directiva sobre l'ús del programari lliure (requisits mínims, paràmetres de qualitat i seguretat, defensa de la competència...).
- Reforma de la directiva de serveis de la societat de la informació en relació a la llengua catalana (cal establir un règim realment protector).
- Directiva de seguretat en el programari, per establir la responsabilitat dels desenvolupadors pels defectes d'aquest (reduir vulnerabilitats), sempre que no reportin o aportin pegats sense cost.
- Discutir les propostes de regulació sobre la responsabilitat dels ciutadans amb punts d'accés a la xarxa (típicament wifis obertes) per infraccions i/o delictes comesos per tercers.
- Discutir les propostes de sanció administrativa d'expulsió de la xarxa per intercanvi de continguts il·lícits, ja que implica que l'administració coneix els continguts accedits/intercanviats pels ciutadans.

LLUITA CONTRA L'EVASIÓ FISCAL I LA DELINQÜÈNCIA FINANCERA

A l'Europa dels vint-i-set persisteixen encara les fronteres jurídiques. La globalització financera, l'agilitat que ofereixen les noves tecnologies, l'existència dels paradisos fiscals i la manca d'un marc legal i institucional eficient, han permès que la delinqüència financera i l'evasió fiscal hagin esdevingut una veritable problemàtica mundial.

Davant d'aquesta situació, caldria esmentar que la Crida de Ginebra, constituïda l'any 1996 per set jutges de cinc països europeus ja va posar de manifest la necessitat de crear un veritable espai jurídic europeu, amb l'objectiu de perseguir amb eficàcia la delinqüència financera i l'evasió fiscal dins l'espai Schengen. Posteriorment, aquest espai va ser reclamat en el Parlament Europeu el mes de maig de 1998, i en el Manifest d'Estrasburg del 20 d'octubre de 2000.

PROPOSTES

- Sensibilitzar els ciutadans sobre la necessitat de constituir l'esmentat espai jurídic europeu, que permeti una major eficàcia i agilitat en la lluita contra la delinqüència financera i l'evasió fiscal.
- Aplicar de manera efectiva els acords de Schengen en referència a la transmissió directa de comissions rogatòries internacionals i dels resultats de les investigacions entre jutges, sense interferències del poder executiu i sense haver de recórrer a la via diplomàtica. A mig termini aquesta col·laboració hauria d'esdevenir en el fonament d'una futura Fiscalia Europea.
- Exigir a les entitats financeres de l'espai europeu un major rigor en l'aplicació del principi d'autovigilància que obliga a cada banc a controlar la netedat del diner que circula pels seus comptes i a notificar a les autoritats judicials qualsevol irregularitat que hi detectin.
- Permetre l'accés judicial a l'arxiu complet de totes les operacions financeres en les anomenades empreses de compensació (o *clearing*). L'existència d'aquests «notaris de banc» aporta una solució simple per lluitar contra la delinqüència financera (aquestes entitats i la possible identificació de les transaccions, són dos arguments de caràcter tècnic que justifiquen la possible aplicació de la taxa *Tobin*).
- Pressionar els paradisos fiscals perquè col·laborin d'una manera efectiva contra el frau fiscal. Per tant, no haurien de legislar a favor d'un secret bancari que dificulti o confongui les accions judicials, ni permetre obrir comptes sota noms falsos o empreses pantalla. En aquest sentit, també caldria homogeneïtzar les legislacions existents sobre el dret al secret bancari quan hi hagi demandes judicials de cooperació internacional. S'ha de tenir present que els paradisos fiscals són incapaços d'oposar-se a la pressió dels grans estats, dels quals alguns fins i tot en formen part, o en depenen significativament.
- L'elaboració de disposicions jurídiques que unifiquin els processos d'instrucció i permetin una autèntica col·laboració jurídica que eviti la prescripció de molts delictes financers. S'ha de tenir present que les

legislacions de la major part dels paradisos fiscals ofereixen a les persones residents sotmeses a un procés d'investigació internacional la possibilitat de recórrer contra la investigació presentant un recurs a les seves pròpies autoritats judicials. Cal evitar aquests recursos, que endarrereixen d'un any a divuit mesos les investigacions, perquè a la pràctica suposaria evitar el bloqueig temporal al qual es veu sotmesa qualsevol investigació judicial. S'ha d'acabar aquest tipus d'immunitat que posposa, més enllà del termini de prescripció, l'accessibilitat a les informacions.

EDUCACIÓ: UNA EXIGÈNCIA DE LA SOCIETAT DEL CONEIXEMENT

El model social europeu ha de permetre l'accés a tota la ciutadania, des de les edats més primerenques fins a l'edat adulta, a uns itineraris educatius que puguin contribuir a promoure una ciutadania activa en una societat democràtica europea. En un context internacional extremadament competitiu, les polítiques d'inversió en educació esdevenen una exigència de la societat del coneixement. Esquerra ha de lluitar per aconseguir una política europea que apropi els recursos als centres de decisió propers a la ciutadania (principi de subsidiarietat) i que combati intensament i persistentment les altes taxes de fracàs escolar, la deserció precoç en l'escolarització postobligatòria, la desocupació dels titulats i els baixos nivells de coneixements.

PROPOSTES

- Els programes d'aprenentatge al llarg de la vida han de tenir més suport i difusió per garantir que tots els països se'n puguin beneficiar al màxim possible. Resulta imprescindible donar compliment a dos dels grans objectius identificats pel Consell d'Europa: que el 85% del jovent pugui finalitzar l'educació postobligatòria i que el 12'5% de la població adulta participi en l'aprenentatge permanent.
- Cal fer els sistemes de formació professional més atractius i cal facilitar la transició cap als estudis superiors. La demanda d'uns professionals cada cop més qualificats és una conseqüència de l'evolució del mercat laboral. Incrementar el nombre d'alumnat que accedeix a aquests ensenyaments és una mesura necessària però no suficient; cal implementar plans d'estudis flexibles que condueixin a l'aprofundiment de l'aprenentatge i la millora de l'ocupació. És necessari flexibilitzar els plans d'estudis per fer-los universalment assequibles.
- Intercanvi dels sistemes educatius. Convé potenciar els projectes europeus que incrementin el volum i la qualitat dels intercanvis escolars i de formació professional. També és necessari reforçar la dimensió europea de la formació del professorat.
- Descentralització de la política educativa comunitària. Cal que els països sense estat, amb competències educatives plenes, puguin ser també interlocutors directes amb els òrgans de decisió de polítiques europees.
- Assumpció per part de les institucions europees de les polítiques de lluita contra la discriminació i per la igualació de drets, amb especial atenció al món educatiu.

UNA EUROPA RESPECTUOSA AMB LA LLIBERTAT SEXUAL

Per Esquerra, allò que uneix els ciutadans i les nacions d'Europa, més enllà de la geografia, és el compromís amb els valors democràtics, el respecte als drets humans i la voluntat d'avançar cap a un destí comú. També per això, necessitem una Europa compromesa en una salvaguarda activa dels drets fonamentals i llibertats públiques dels ciutadans i ciutadanes, i prevenir qualsevol discriminació basada en motius de sexe, procedència, creença, opinió, orientació sexual o qualsevol altra causa. En el marc europeu, cal assegurar els drets fonamentals de gais i lesbianes, millorar els drets de les famílies i fomentar la normalització social. D'altra banda, s'ha de resoldre el greuge que les persones transsexuals tenen plantejat, assegurant-les-hi el dret a viure plenament la seva identitat de gènere.

Cal que Europa s'inspi en el respecte dels drets humans amb la igualtat i la qualitat de vida dels seus ciutadans.

PROPOSTES

- Treball des de les institucions europees en pro del respecte a les persones del col·lectiu de lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals: aquest treball ha d'incloure campanyes de sensibilització i el suport a les xarxes associatives.
- Incorporar la perspectiva LGTB en la quotidianitat laboral, familiar i personal.
- L'assumpció per part de les institucions europees de les polítiques de lluita contra la discriminació i per la igualtat de drets amb especial atenció al món educatiu.
- Cal revisar el nou acord (PNR) sobre la transferència de dades personals dels passatgers aeris als EUA, perquè no assegura una protecció adequada de les dades personals dels ciutadans europeus.
- Donar suport, promoure i garantir les xarxes associatives LGTB d'àmbit europeu.
- Garantir la participació de les associacions i del col·lectiu LGTB en l'elaboració de les polítiques europees d'igualtat d'oportunitats i en els processos d'elaboració de les lleis.
- Incrementar la participació social i política del col·lectiu LGTB, així com la seva presència en les institucions de la UE i garantir un mínim de persones LGTB en els seus comitès consultius i en els grups de persones expertes.
- Reforçar el 28 de juny com a dia internacional de gais, lesbianes i transsexuals i el 17 de maig com a dia internacional de lluita contra l'homofòbia, en àmbits com el Parlament Europeu o l'ONU.
- Fer pressió internacional sobre els països que vulnerin la dignitat de les persones, els drets humans o al col·lectiu LGTB. Alhora, reforçar la cooperació amb les institucions i associacions que lluiten en els diferents països per a la igualtat del col·lectiu LGTB i pels drets humans.
- Millorar i incrementar les ajudes econòmiques a les associacions vinculades a la lluita contra la discriminació i a favor del respecte i la tolerància envers la diversitat sexual.
- Afavorir la inclusió de l'orientació sexual com a punt explícit en la Declaració Universal dels Drets Humans.
- Eliminar els estereotips culturals relatius al col·lectiu i potenciar-ne la imatge no-estàndard.
- Potenciar la presència de la Generalitat de Catalunya a la Unió Europea, reforçant la participació d'organismes i institucions com al programa per el col·lectiu de gais, lesbianes i transsexuals o el Pla interdepartamental per a la no discriminació del col·lectiu LGTB en relació a l'elaboració i desplegament de les normes que afectin els drets d'aquest col·lectiu.
- Establir un programa de suport als refugiats LGTB procedents de països on es practiqui la violència o la discriminació institucional contra aquest col·lectiu.
- Garantir els permisos de residència als països de la EU a les persones condemnades a mort per motiu de la seva orientació sexual.
- Augmentar les competències i els recursos econòmics del cos de policia Europol, convertint-la en una eina de defensa dels drets de les persones i del respecte a l'orientació sexual.
- Demanar al Parlament Europeu la realització d'un estudi sobre la situació del col·lectiu LGTB dins de la Unió Europea i impulsar una comissió parlamentària d'estudi de les mesures a adoptar per a l'impuls de la prevenció, informació, assistència, tractament i igualtat plena de drets de les persones amb VIH/sida.
- Demanar al Parlament Europeu que exerceixi un rigorós control i seguiment sobre els drets de les persones LGTB, tot seguint les recomanacions i la correcta aplicació dels tractats europeus.
- Garantir al col·lectiu LGTB el dret a manifestar-se lliurement dins de la Unió Europea.
- Promoure polítiques adreçades a la normalització de les famílies LGTB.
- Garantir dins de la Unió Europea tal i com diu la resolució A3-0028724 del 8 de febrer de 1994, el dret a matrimoni i adopció a les parelles del mateix sexe.
- Garantir dins de la Unió Europea l'aplicació de la resolució aprovada l'any 1989, referent a la discriminació que pateix el col·lectiu transsexual i aprovar les disposicions necessàries per la correcta aplicació.
- Promoure internacionalment la retirada de la transsexualitat com a malaltia mental davant l'OMS.

CONSTRUÏM L'EUROPA SOCIAL I DELS SERVEIS PÚBLICS

Cal vetllar per uns serveis públics universals i amb elevats estàndards de qualitat per al conjunt de persones residents a la Unió Europea. Els serveis han de ser instruments per a la igualtat d'oportunitats, el progrés i la competitivitat, i per descomptat peça clau en la lluita contra la pobresa i els fenòmens d'exclusió social.

Un dels reptes que planteja el fet migratori és la incorporació d'aquesta nova població a la plena ciutadania, a la participació en tots els àmbits de la societat que els acull i en l'assoliment de la igualtat de drets i deures. La situació és molt diferent d'un país europeu a un altre, però podem dir que per primera vegada en les democràcies europees, un percentatge important de residents a Europa no tenen reconeguts o no gaudeixen en el mateix grau de tots els drets de ciutadania, com ara els drets de participació política.

Esquerra aposta per posar l'accent en la construcció de les polítiques comunes i en els serveis públics. Per Esquerra, la defensa dels serveis públics és la base de la integració. Creiem que només podem aconseguir la cohesió social si Europa facilita l'accés als drets socials i la creació de ciutadania.

El context global de crisi econòmica no pot servir d'excusa ni justificar el retrocés social que significaria retallar els serveis públics i augmentar el risc d'exclusió social en determinats segments de la ciutadania europea. No ens podem permetre que s'erosioni la cohesió social.

PROPOSTES

Serveis Públics

- Per serveis públics bàsics hem d'entendre aquells que són d'accés universal i sense restriccions per a qualsevol persona que resideixi a la Unió Europea, amb l'únic requisit de l'empadronament, com són els serveis educatius, els de salut i els serveis socials.
- Hem d'estendre el dret d'accés als serveis, entenent aquest com l'accés de cada titular al conjunt de recursos, equipaments, projectes i programes.
- Hem d'adaptar els recursos públics a la diversitat de la societat mitjançant la formació dels professionals, la traducció i la intermediació. Hem de ser capaços que els serveis admetin enfocaments diferenciats o especificitats atesa l'heterogeneïtat de les persones titulars segons criteris d'edat, d'origen, de sexe, d'habilitats o de nivell formatiu.
- Hem d'endegar un programa que abasti tota la població que ho requereixi per a l'alfabetització i reforç de la formació d'adults, en col·laboració amb els ens locals i la societat civil.
- Hem de vetllar per tal que la població estrangera s'incorpori als circuits normalitzats d'atenció a la població en general. No podem permetre la creació de dobles xarxes o circuits diferents segons l'origen dels usuaris.
- Tots els poders públics ens hem de comprometre per evitar que la prestació de serveis públics perdi qualitat o s'eliminin determinades prestacions.
- Des de cadascun dels barris i dels pobles d'Europa es construeix la cohesió de la nostra societat. Per això, cal una atenció especial a les zones urbanes amb més canvis demogràfics. L'espai públic el comparteixen els i les ciutadanes, per tant, cal apostar per un espai de qualitat i mesures de seguretat que facilitin la cohesió social i la convivència
- Hem d'incrementar les polítiques de cohesió urbana de forma integral: millora urbana, rehabilitació d'habitatges, dinamització econòmica, formació del capital humà, gestió de l'espai públic, polítiques socials i de participació ciutadana.

Serveis Sanitaris

- Crear un Observatori dels sistemes sanitaris públics de la Unió Europea amb la finalitat de tendir a la convergència dels models sanitaris en els seus principis bàsics d'accés universal, gratuïtat i finançament a través d'impostos. Per aconseguir aquesta convergència cal que als països de la UE es reforcin el caràcter públic i solidari tant de la gestió com de la implementació dels serveis assistencials en els sistemes sanitaris públics. Cal afavorir que els països membres convergeixin progressivament a un model sanitari europeu públic i de qualitat, de finançament públic i que garanteixi l'equitat d'accés universal.
- Iniciar l'elaboració d'un mapa europeu sanitari, sòciosanitari i de salut pública, identificant recursos existents, necessitats, serveis assistencials, docència i recerca. Igualment, és important impulsar la participació dels ciutadans en el sistema sanitari i els seus òrgans de govern, i reforçar el caràcter públic i solidari tant de la gestió com de la implementació dels serveis assistencials en el sistema sanitari públic.

- Fomentar la participació i la implicació de Catalunya en els projectes europeus que facilitin la mobilitat de pacients a través de la digitalització de la Targeta Europea de Seguretat Sanitària (EHIC). I en aquest sentit, cal defensar l'assoliment de la competència de l'acreditació de la targeta sanitària europea per part de les institucions competents dels Països Catalans.
- És necessari reforçar les polítiques de prevenció en l'àmbit de la salut sexual i reproductiva per evitar qualsevol tipus d'involució.
- És propòsit d'Esquerra vetllar pel bon funcionament del procés europeu de protecció i d'inclusió social a través dels mecanismes previstos al *Mutual Information System on Social Protection in Europe* (MIS-SOC): és important incorporar l'objectiu d'establir mecanismes de solidaritat i assistència coordinats per fer front a situacions d'inseguretat o insolvència en els sistemes de protecció social.

Relacions laborals

- Defensar els marcs territorials de relacions laborals, sense perjudici de limitar els mecanismes que permeten el dúmping social, homologant les condicions en termes de drets pels treballadors i treballadores.
- Endegar polítiques actives a favor de l'ocupació plena i l'economia productiva per tal de poder aconseguir els objectius de l'anomenat procés de Lisboa. L'ocupació plena és un dels objectius bàsics del procés de Lisboa i constitueix l'objectiu essencial de les polítiques econòmiques i socials.
- Vetllar perquè la implementació de la flexiseguretat no menyscabi els drets laborals, i específicament compatibilitzar-la amb formació laboral, millora de la capacitat adquisitiva que permeti afrontar la flexibilitat laboral i la millora de la conciliació de la vida familiar i laboral.
- Desenvolupar polítiques actives per a millorar la conciliació de la vida laboral i familiar, mitjançant la millora en la gestió i usos dels temps. Potenciar les fórmules que permetin la conciliació com el teletreball.

UNA EUROPA COMPROMESA AMB LA IGUALTAT DE GÈNERE

Les dones, segons les estadístiques, són el grup amb més estudis universitaris. En canvi, ocupen molts menys llocs de direcció i de responsabilitat que els homes i, per tant, estan relegades a llocs de treball menys lucratius i menys qualificats. Al mateix temps, en igualtat de situació laboral, la remuneració de les dones és significativament inferior.

PROPOSTES

- Implementar mesures per evitar desigualtat de gènere en l'àmbit educatiu i laboral, tot treballant conjuntament amb tots els agents socials per tal de fomentar els plans d'igualtat i, sobretot, facilitant l'assoliment en tots els països membres de la conciliació laboral amb la vida privada.
- Ser especialment curosos, en l'actual moment de crisi, per evitar que les retallades dels pressupostos de polítiques socials que tendeixen a fer alguns governs europeus no comportin l'increment de l'exclusió social de cap col·lectiu, especialment el de les dones.
- Promoure polítiques eficients per lluitar contra la feminització de la pobresa. S'ha de reforçar la lluita contra l'economia submergida, que afecta principalment les dones.
- Fomentar legislació comuna per combatre la violència de gènere en tots els estats membres de la Unió Europea.

POLÍTiques TRANSVERSALS DE JOVENTUT

Pel que fa a l'especificitat de la joventut, Europa ha de continuar potenciant la creació d'unes polítiques de joventut transversals, que impliquin el compromís de contemplar la perspectiva juvenil en les diverses polítiques. En el context de crisi l'aplicació de les polítiques de joventut és més peremptòria encara, ja que sovint és la població de la franja d'edat jove qui pateix més greument els efectes de la inestabilitat econòmica com la desocupació, la precarietat laboral, la impossibilitat d'emancipació i d'altres.

PROPOSTES

- Donar suport al gran potencial del voluntariat juvenil europeu, que representa els valors de civisme, sobre els quals s'edifica el compromís social.
- Fomentar la implicació dels joves en processos polítics i compromisos comunitaris.

ESPORT: UN ELEMENT CLAU PER CONSTRUIR CIUTADANIA

Els Països Catalans sempre han tingut molt clar el paper social i la importància econòmica de l'esport, així com el seu potencial de projecció internacional del país. Aquesta idea de l'esport, però, no ha estat inclosa per la UE fins l'any 2007 amb la ratificació del Tractat de Lisboa, que va subratllar que l'esport, en totes les seves vessants, ha de romandre dins dels conceptes d'autonomia, especificitat i subsidiarietat. Esquerra defensa la dedicació de més recursos i esforços a la promoció de l'esport de base, pels seus valors educatius i de voluntariat, i les seves funcions de cohesió i integració social i de promoció de la salut i el benestar de les persones.

PROPOSTES

- Promoure una regulació general i uniforme a la UE de l'exercici de les professions de l'esport.
- Defensar el reconeixement internacional de l'esport català. És necessari un moviment en el qual puguem disposar d'espais per participar d'esdeveniments internacionals i difondre que l'Europa del futur passa també per l'Europa dels països esportius, i que aquests tenen dret a participar en competicions internacionals, siguin estat o no.
- Fomentar l'esport com un element clau per construir ciutadania. Fomentant iniciatives per corregir les desigualtats socials per raó de sexe, ètnia, capacitat física i d'aprenentatge o classe social, a través de la pràctica esportiva, fa que ens apropem cap a models més respectuosos de la diversitat.
- Promoure accions per a la recuperació dels jocs tradicionals a les diferents nacions d'Europa, perquè aquests són una expressió de la nostra identitat i cal preservar-la com a tret diferencial, però també perquè és una molt bona eina per lligar les relacions socials entre les persones.
- Articular programes perquè la UE cooperi amb països en vies de desenvolupament mitjançant l'esport i l'activitat física.
- Fomentar la inversió de capital en l'esport com a element potenciador de creixement econòmic dels pobles.
- Garantir, a través de les directives europees pertinents, l'accés de tota la població a la pràctica de l'activitat física i l'esport. Fomentar l'educació física com a pràctica comuna i regular a totes les institucions educatives de la Unió, com a eina que fomenti la salut i la prevenció de l'obesitat en la població infantil i juvenil.
- Garantir les accions de resolució de conflictes en tot l'espectre esportiu (d'elit, amateur, escolar i en l'esport per a tothom).
- Promoure mesures contra qualsevol forma de discriminació dins de l'àmbit de l'esport.

UNA EUROPA QUE ASSUMEIX EL LIDERATGE AMBIENTAL PER UN MÓN MÉS SOSTENIBLE

El creixement d'avui no ha de comprometre les polítiques de creixement per a les futures generacions. L'estratègia de desenvolupament sostenible ha de cercar la coherència entre les diferents polítiques i els objectius estratègics i a llarg termini de la UE.

La Unió Europea ha de recuperar el lideratge mundial en les qüestions ambientals, i en especial en tot allò referent a la lluita contra el canvi climàtic i els processos de mitigació i adaptació, recuperant la línia dels consensos ambiciosos en aquests temes. Donem suport als objectius marcats per la Unió Europea de cara al 2020 d'estalvi energètic, reducció d'emissions contaminants i aposta pel foment i utilització de fonts d'energia renovable (20-20-20 o 30).

PROPOSTES

- Estimular nous procediments tecnològics horitzontals per produir de manera més ecològica.
- Impulsar una Agència Europea de les Noves Energies que s'encarregui de compilar el coneixement i de definir les estratègies de recerca en noves energies renovables, prioritzant les que poden permetre el lli-deratge i la reducció de la dependència de la Unió Europea.
- Millorar les xarxes de distribució d'energia pel territori català i el manteniment de les línies per assegurar el subministrament, sobretot en les zones rurals, ja sigui a través de la xarxa general o per mitjà de la im-plantació de fonts d'energia renovables (parcs eòlics, forns solars, etc).

CAP A UN MODEL D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA COMPETITIU I SOSTENIBLE

Les eleccions al Parlament Europeu tenen una importància cabdal pel món rural i pesquer dels Països Cata-lans. A nivell europeu es prenen decisions fonamentals sobre política agrària, pesquera i alimentària i els Paï-sos Catalans han de fer sentir la seva veu pròpia. Els estats membres tenen un pes decisiu en la formulació de la política agrària comuna, i la posició de l'Estat espanyol sovint no coincideix amb els interessos i necessitats del sector rural i pesquer català. Només mitjançant parlamentaris d'Esquerra al Parlament Europeu el nostre model agrari i pesquer pot ser defensat adequadament davant les institucions europees.

Esquerra aposta per aprofundir en les reformes de la política agrària europea orientant-la de tal manera que es faci possible la viabilitat econòmica del sector agrícola, la pervivència de les zones rurals i la sostenibili-tat ambiental, fent-ho compatible amb el procés d'obertura internacional dels mercats agrícoles, ramaders i pesquers. Al mateix temps, cal enfortir la protecció dels consumidors, garantint la qualitat i la seguretat dels aliments, tant d'aquells produïts a Europa com dels que hi són importats. El procés de transició que la Política Agrària Comuna (PAC) ha patit en la darrera legislatura ha acabat definitivament amb els ajuts a la producció i ha reorientat les prioritats cap al foment de la competitivitat i el desenvolupament rural, per tal d'incentivar el creixement econòmic, l'ocupació i el desenvolupament sostenible, d'acord amb els objectius establerts per l'estratègia del procés de Lisboa.

En aquest sentit, els nous instruments financers de la PAC tendeixen a premiar el respecte al medi ambient, la preservació del paisatge i la qualitat dels productes enfront de la quantitat. La qualitat de la producció agrària és la clau per incrementar la competitivitat del sector agrari davant dels nous competidors estrangers, més competitiu en termes de quantitat.

Des d'Esquerra coincidim amb els nous plantejaments de la política agrària comuna en la mesura que s'orien-ten cap a la protecció de la petita i mitjana pagesia, imprescindibles per a l'equilibri i la conservació del territori, enfront dels grans productors. No obstant això, cal reforçar encara molt més les mesures que garanteixin la viabilitat i la competitivitat de les explotacions agràries familiars, especialment en sectors de vital importància per a la pagesia catalana com l'hortalissa, l'olivera, la vinya, l'arròs, la taronja o la fruita seca.

PROPOSTES

- Defensar a Europa el nostre model agrari familiar. Els nostres productors agrícoles i ramaders no poden competir en quantitat, però sí en qualitat i en seguretat. Necessitem dotar les nostres explotacions dels recursos necessaris per tal de poder comercialitzar les seves produccions amb valor afegit, que es pot assolir amb produccions de qualitat i acostant el consumidor al productor via canals curts de comercia-lització.
- Fomentar la formació bàsica en el sector agrari d'acord amb els requeriments de la normativa europea. La nova maquinària, les noves exigències en matèria de sanitat vegetal i animal, salut i noves pràctiques fan que la formació sigui imprescindible. Al mateix temps, cal dotar els professionals del sector d'eines per a la innovació en la producció i comercialització dels productes agroalimentaris, fent més competitiu els agricultors i ramaders catalans.
- Procurar fons europeus per abordar una modernització dels regs consolidats i per garantir una utilització eficaç dels recursos hídrics segons les necessitats. Pel que fa als nous regs, garantir les dotacions per poder-los fer viables i adaptar-los a la realitat de les explotacions tot respectant l'entorn. Fomentar la cre-ació d'un organisme propi per poder gestionar tots el recursos hídrics de l'àmbit català.

- Reforçar el pilar del desenvolupament rural. Per fer-ho, contribuir a diversificar les activitats econòmiques del camp, reforçant el sector serveis en àmbits com l'agroturisme, l'esport, l'excursionisme i el lleure.
- Garantir un millor aprofitament de l'excedent alimentari del sector agrícola i ramader, mitjançant programes d'ajuda alimentària que contribueixin a pal·liar situacions de fam, pobresa i desigualtat, tant dins com fora les fronteres d'Europa.
- Garantir que les limitacions que imposi la Comissió Europea a la costa mediterrània siguin justes, s'adeqüin als recursos pesquers disponibles i tinguin el menor impacte sobre el sector pesquer. Igualment, treballarem per garantir l'adopció de mesures pal·liatives pel sector com les subvencions a les retirades d'embarcacions. La Unió Europea ha d'aportar els recursos necessaris per a la reconversió del sector pesquer a les necessitats de la indústria pesquera i del mercat.
- Fomentar els ajuts per a la modernització de les flotes. Cal garantir la inversió en mecanismes de millora de la selectivitat de les arts de pesca, per evitar la captura accidental d'espècies protegides.
- Establir les mesures necessàries per tal que el sector pesquer català lideri, dins la Unió Europea, el desenvolupament d'una política mediterrània de pesca enfront de la política atlàntica.
- Fer complir la normativa europea d'etiquetatge i pressionar per tal de millorar-la i afavorir la producció agroalimentària pròpia dels Països Catalans. El consumidor té dret a saber d'on prové el que consumeix i els productors tenen el dret i la necessitat de diferenciar les seves produccions segures, de qualitat i respectuoses amb el medi ambient i els treballadors, de les produccions d'altres països que no tenen en compte cap d'aquests elements.
- Fer complir la legislació pel que fa als cultius transgènics. S'ha de fer una llei europea de coexistència i exigir l'etiquetatge adequat de tots aquells aliments que tenen ingredients transgènics.
- Fer una avaluació en profunditat sobre els possibles usos de la biotecnologia en la producció agrícola com a mecanisme de seguretat alimentària.
- Estimular nous procediments tecnològics horitzontals per produir de manera més ecològica. La política de recerca, desenvolupament i innovació s'hauria de centrar en les tecnologies més respectuoses amb el medi ambient. En aquest sentit, considerem clau la participació d'empreses i ens públics dels Països Catalans en programes comunitaris finançats per la Unió Europea en l'àmbit del medi ambient i l'energia.
- Defensar l'adopció de mesures que estableixin estàndards de qualitat i controls que evitin possibles riscos per a la salut dels consumidors.

Defensa d'una Europa transparent i democràtica

3

La barreja de crisi econòmica, d'identitat i de creixement que pateix Europa en aquest moment històric ve de lluny. Ni el fracàs del Tractat Constitucional ni la darrera ampliació de la Unió no es poden considerar com les causes d'aquest impàs, sinó més aviat com una conseqüència. El problema de la Unió ha estat i continua essent la diversitat de projectes entre els estats membres i la manca de voluntat per fer una aposta més ferma a favor d'unes institucions europees més fortes i àgils que permetin actuar amb una sola veu i en una direcció clara.

El sistema institucional de la Unió, caracteritzat pel marcat caràcter intergovernamental del procés de presa de decisions, ha dificultat la creació d'una unió política i ha allunyat Europa de la ciutadania. El Parlament Europeu, malgrat ser l'únic òrgan escollit directament per la ciutadania europea, no pot atenuar, ara per ara, la sensació de manca de legitimitat que plana sobre l'opinió pública, perquè no existeixen veritables partits polítics europeus que puguin ser identificats pels ciutadans i per les ciutadanes com a representants de programes concrets. El fet que el Parlament Europeu no pugui escollir el president de la Comissió o que no tingui dret d'iniciativa legislativa, devalua també la importància de l'Eurocambra per a la ciutadania. El Comitè de les Regions continua essent un organisme merament consultiu format per ens diversos i dispersos, que no diferencia entre ciutats, regions i veritables nacions sense estat.

A Brussel·les s'aproven un gran nombre de polítiques públiques, moltes de les quals afecten àmbits que són de competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya, de la Generalitat Valenciana o de les Illes Balears. Per aquest motiu, és fonamental que s'implementin les vies de participació a les institucions europees que garanteixin la representació directa dels interessos catalans; actualment la representació catalana està sota el control de l'Estat, i a mercè de la voluntat del govern central i de les conjuntures polítiques a les Corts Generals.

En aquest sentit, s'hauria de promoure la conversió del Consell de Ministres com a una de les dues cambres legislatives d'Europa. És a dir, que el Consell de Ministres esdevingués una veritable cambra de representació territorial, no només en representació dels estats, sinó també de les diferents nacions sense estat de la UE, que tenen atribuïdes competències exclusives i tenen capacitat legislativa pròpia. Amb un sistema bicameral, el Consell de Ministres, en representació dels diferents territoris, i el Parlament Europeu, en representació dels ciutadans i ciutadanes, tramitarien les iniciatives legislatives. Aquest sistema permetria optimitzar la tramitació per codecisió, que actualment queda restringida i controlada pels estats membres.

En aquest esquema, la Comissió Europea es convertiria en el veritable poder executiu de la UE sotmesa als mandats del legislatiu. I el Consell de la UE reuniria només els representants dels estats membres de la UE per a grans qüestions estratègiques —amb un President propi escollit pel Parlament— que haurien de ser implementades mitjançant la tramitació legislativa, assegurant així una veritable democràcia representativa.

Finalment, un dels àmbits prioritaris en què cal treballar és el del respecte a la subsidiarietat, establint mecanismes que permetin als Països Catalans participar de manera directa en el control de l'aplicació d'aquest principi. El Tractat de Lisboa estableix el protocol d'aplicació del principi de subsidiarietat que deixa a la voluntat del govern de torn de l'Estat espanyol la seva interpretació i implementació. El protocol d'aplicació de la subsidiarietat tampoc reconeix la capacitat de legitimació activa, o defensa jurídica, en cas d'un conflicte de competències, a la Generalitat de Catalunya, la Generalitat Valenciana o de les Illes Balears, sinó que deixa la capacitat de promoure la defensa de les competències exclusives, a la consideració del Comitè de les Regions.

En aquesta línia, hem d'esmentar que en el cas de Catalunya no només té reconegut el dret a participar en la fase ascendent de formació de la voluntat de l'Estat en les qüestions comunitàries del seu interès, sinó que també té competència reconeguda en la fase descendent de desenvolupament i aplicació del dret de la Unió Europea, reconeixements que es recullen en el nou Estatut d'Autonomia. Des d'Esquerra volem una aplicació íntegra i amb garanties de tots els preceptes de l'Estatut que afecten l'àmbit de les relacions de la Generalitat amb la Unió Europea i treballarem perquè la representació catalana a Europa deixi d'estar sota el control de l'Estat. Només així aconseguirem agafar-nos de la mà d'una Europa més propera, que ens escolti i que ens tingui en compte.

No obstant això, no podem oblidar que el model d'Europa que es troba en construcció és l'Europa dels Estats. És a dir, que per existir, per tenir una veu directa —sense passar per la subsidiarietat— i per participar del procés de construcció europeu, és necessari ser un Estat. És per això que Esquerra no només pot defensar la plena aplicabilitat dels instruments que ens permeten ser a Europa de forma subsidiària, sinó que Esquerra defensa amb convicció un procés d'alliberament nacional que ens porti a ser un Estat europeu més, i que ens permeti ser un actor polític de ple dret a la UE. Només esdevenint un Estat més a la Unió Europea podrem garantir la nostra plena representació.

PROPOSTES

- Cal reforçar els poders del Parlament Europeu i estendre el seu àmbit de competències al màxim de matèries possibles, inclosa la política exterior i de defensa i, en general, a les reservades fins ara a les decisions intergovernamentals.
- Cal treballar per transformar el Consell de Ministres en una veritable cambra de representació territorial i plurinacional, de base no estatista, perquè deixi de ser un feu dels estats membres per imposar les polítiques d'interès merament estatal. I en aquesta línia, cal consolidar la Comissió Europea com l'òrgan que defensa la Unió com a tal, executant els mandats legislatius.
- Els diferents nivells de govern, per exemple, Unió Europea, estats, entitats subestats d'àmbit «regional», municipis, etc., han de tenir diferents nivells de competències amb el mateix grau de cooperació i sense estructures jeràrquiques, constituint una veritable xarxa de governança i govern multinivell.
- Convé aplicar plenament el principi de subsidiarietat, que ha de comportar que allò que pugui gestionar un òrgan inferior no sigui atribuït a una instància d'abast superior. Cal que l'aplicació d'aquest principi no s'aturi al nivell estatal, sinó que s'estengui als nivells regional i local.
- És necessari articular mecanismes bilaterals per participar en la formació de les posicions de l'Estat en els afers europeus en aquells àmbits on les institucions dels Països Catalans tinguin competència exclusiva.
- Vetllar per la participació en institucions i organismes europeus. El nou Estatut concedeix la potestat a la Generalitat d'exercir la representació i la presidència dels òrgans consultius i preparatoris del Consell i de la Comissió quan es tractin afers de competència legislativa exclusiva de Catalunya, però cal un acord previ amb l'Estat espanyol, i aquí és on topem amb un mur de pedra, ja que sense el seu consentiment no podem fer sentir la nostra veu i no podem fer visible la nostra presència a Europa. Des d'Esquerra continuarem treballant per fer-nos presents a les institucions comunitàries, per participar activament i defensar sense intermediaris els nostres interessos.
- Avançar cap a un únic sistema electoral per al Parlament Europeu en tot el territori comunitari, de conformitat amb el principi de proporcionalitat i en el què tinguin representació directa els pobles i les nacions.
- Reforçar la democràcia paritària. En aquest sentit calen accions més decidides per incrementar la participació social i política de les dones, així com la seva presència a les institucions de la Unió Europea.

- Cal que el Parlament Europeu aprovi mesures per tal que l'accés a la Justícia sigui per a tothom, sense deixar-la a criteris o consideracions econòmiques i de les regles del mercat.
- Ha de ser acollida definitivament pel Parlament Europeu la comunicació de la Comissió al Consell i Parlament Europeu, de l'any 2005, sobre reconeixement mutu de les resolucions judicials en l'àmbit penal.
- Impulsar mesures per a la posada en marxa d'una plataforma telemàtica judicial per la interconnexió amb les diferents bases de dades, per totes les jurisdiccions, entre tots els estats membres de la UE, per agilitzar l'intercanvi d'aquestes dades, registre civil, antecedents penals, reclamacions econòmiques, etc., i aconseguir una ràpida i efectiva execució de sentències dictades pels tribunals dels estats membres.
- Impulsar la cooperació entre les diferents regions i nacions sense Estat de la Unió Europea incrementant el percentatge del Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER) destinats a la cooperació inter-regional a través de programes com l'INTERREG.
- Potenciar els instruments i organismes de cooperació regional transfronterera com la Comunitat de Treball dels Pirineus, l'Euroregió o l'Eurodistricte, especialment pel que fa a la cooperació entre el Principat i la Catalunya Nord, facilitant l'articulació de projectes i programes conjunts.
- Consolidar la figura de la Comunitat de Treball dels Pirineus com a Autoritat de Gestió del Programa Operatiu de Cooperació Transfronterera Espanya-França-Andorra més enllà del l'any 2013.
- Potenciar el paper de l'Euroregió com a Agrupació Europea de Cooperació Territorial, així com la seva capacitat de liderar projectes europeus.

Defensa d'una Europa forta i solidària al món

4

En les darreres dècades, el món viu immers en el context d'una globalització cada vegada més accelerada. Un món cada cop més dominat per l'economia mundial i on les conseqüències de qualsevol fenomen es deixen sentir ràpidament per tot el planeta, tal i com s'ha demostrat arran de la darrera crisi financera global. Per a fer front a tots els reptes globals que aquest nou món planteja, cal que la Unió Europea es doti d'una acció exterior coherent i cohesionada, forta i solidària, capaç d'actuar amb una sola veu al món. Cal recordar que el Tractat de Lisboa no impulsa un canvi substancial en la natura estrictament intergovernamental de la Política Exterior i de Seguretat Comuna, ja que continua supeditant al nou alt representant de la Unió Europea per a Afers Exteriors i Política de Seguretat als designis i voluntats polítiques dels estats membres.

Pel que fa a la política d'ampliació, cal que aquesta sigui ambiciosa i generosa, però al mateix temps cal abordar les noves adhesions amb exigència i responsabilitat. Exigència pel compliment estricte dels criteris polítics de respecte a la democràcia i als drets humans, que constitueixen la pedra angular de la Unió Europea. I responsabilitat per gestionar adequadament la tensió entre l'ampliació i l'aprofundiment de la integració europea. Sense estar a l'alçada d'aquests reptes, Europa fracassarà en el somni d'assolir una Unió més àmplia, unida, eficaç, democràtica i diversa.

Els mecanismes d'ampliació de la Unió no han previst el cas de la creació d'estats a partir de la independència de territoris que ja pertanyen a la Unió. Esquerra proposa l'establiment d'un protocol democràtic per tal que els nous estats sorgits a l'interior de la Unió siguin plenament reconeguts com a membres en aquests casos. En aquest sentit, Esquerra entén que existeix una Europa que deixa la porta oberta als estats que defensin i promoguin els valors europeus de drets humans i la democràcia, tal i com estableixen els successius Tractats. De la mateixa manera, els Tractats també preveuen la via perquè un estat es pugui autodeterminar de la UE i decideixi sortir del context de la Unió. En aquest marc que regula l'entrada i sortida dels estats a la UE, Esquerra defensa l'exercici democràtic de l'autodeterminació en el context europeu com a instrument per esdevenir un nou estat membre.

Europa segueix mancada de capacitat de defensa real i operativa per mantenir la pau i avançar en la universalització dels drets humans, àmbit en el qual cal una aposta clara i coherent amb els valors fundacionals de la Unió Europea.

Finalment, cal potenciar el compromís de la UE amb els reptes globals com l'eradicació de la pobresa, la promoció de la cooperació per un desenvolupament humà sostenible i el foment de l'equilibri en les relacions comercials nord-sud. En aquest sentit és imprescindible vetllar per la coherència i harmonització de polítiques comunes.

PROPOSTES

- Defensar l'exercici democràtic del dret a decidir com a instrument d'ampliació interna de la Unió Europea.
- Defensar la necessitat d'articular una veritable política exterior i de seguretat comuna que abandoni la natura estrictament intergovernamental de la PESC, i que permeti projectar una acció exterior coherent i cohesionada de la Unió Europea al món.
- Promoure la creació del Servei d'Acció Exterior Europea, així com d'altres instruments instituïts pel Tractat de Lisboa, que permetin articular i elevar el perfil internacional de l'acció de la Unió Europea i reforcin la seva capacitat per actuar eficaçment en afers globals.
- Impulsar un ambiciós desplegament de la Unió per la Mediterrània, hereva del Procés de Barcelona i de la més recent Política Europea de Veïnatge, amb Barcelona com a eix de capitalitat i integració d'aquest nou espai de cooperació entre les dues ribes de la Mediterrània. Alhora, cal garantir la participació i la codecisió de les nacions sense estat, els governs regionals i els governs locals en l'articulació i desenvolupament d'aquest nou espai euromediterrani.
- Apostar per una política de veïnatge i ampliació ambiciosa, basada en una concepció d'Europa com a projecte obert a d'altres països del continent. Per una simple qüestió de solidaritat cal recolzar els processos de transformació d'aquells països que com Turquia, Croàcia o Macedònia desitgen arribar a formar part de la Unió Europea.
- Apostar perquè la universalització dels Drets Humans sigui la primera prioritat de la política exterior de la Unió Europea. En aquest sentit, la Unió Europea ha de continuar enfortint les seves capacitats en la gestió civil i humanitària de crisis i en la prevenció de conflictes.
- Garantir que la política de desenvolupament tingui el mateix nivell que les altres polítiques exteriors en l'articulació de l'acció exterior de la Unió Europea, tal i com proclama el Tractat de Lisboa.
- Crear un Euroexèrcit realment europeu que no depengui de les quotes dels estats membres i eliminar l'Eurocòs, ja que ha demostrat que no funciona. Des d'Esquerra entenem que l'exèrcit europeu ha de ser una força d'interposició i de pacificació especialitzada en la resolució efectiva dels conflictes que es produeixin en el seu àmbit d'influència, sota la tutela de l'Organització de les Nacions Unides.
- Defensar la necessitat d'ajustar qualsevol intervenció o pressió militar al que estigui establert en el Dret Internacional Públic. Des d'Esquerra, considerem que és important respectar l'actual marc legal internacional a fi d'evitar que els estats membres de les Nacions Unides decideixin resoldre llurs conflictes al marge de les institucions internacionals. Des de la UE s'ha de visibilitzar una sola persona com a veu de la defensa europea.
- Demanar al Parlament Europeu que exerceixi un rigorós control sobre la despesa militar que realitzen els estats membres, tot rebutjant polítiques d'increment pressupostari en matèria de despesa militar i incentivant una disminució paulatina d'aquestes en benefici de programes d'investigació i recerca en favor de la pau.
- Vetllar per tal que la producció i venda d'armament per part de les indústries de la Unió Europea s'ajusti a les recomanacions i prohibicions dels organismes internacionals, impedit que aquest armament pugui ser adquirit per països no democràtics i que no respectin els drets humans ni per països amb règims autoritaris i/o amb intencions expansionistes.
- Incrementar la col·laboració amb Nacions Unides, i de manera unificada, amb les tasques de pacificació, inspeccions, atenció als refugiats i distribució d'ajut humanitari.
- Vetllar pel compliment del compromís de la Comissió Europea de monitoritzar la transposició i la implementació efectiva de legislació sobre igualtat de gènere, basada en el cabal comunitari en els països candidats a l'accessió a la Unió Europea.
- Promocionar la igualtat de gènere en les polítiques de veïnatge europeu i en les polítiques de cooperació al desenvolupament europees.
- Afrontar la dispersió de normativa en l'àmbit de la Cooperació al Desenvolupament. Refondre la normativa en un sol text per tal de realitzar una política de cooperació al desenvolupament d'acord amb un marc legal uniforme.
- Elaborar els documents estratègics per a l'execució de la política de cooperació al desenvolupament d'acord amb les necessitats dels països socis i receptors de l'ajuda.
- Dissenyar processos més participatius, àgils, transparents i més democràtics per a l'elaboració dels documents estratègics o de planificació en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament, garantint una desvinculació dels interessos estatals, evitant comitès creats *ad hoc*, i en què el Parlament Europeu tingui

- un pes de legitimació fonamental. En aquests processos, prescindir dels comitès d'experts formats per alguns representants d'estats membres, on predominen els interessos individuals estatals i no comuns de la UE, o dotar-los d'autèntics experts en la matèria.
- Dotar la Direcció General de Cooperació al Desenvolupament de funcions de coordinació, seguiment del pressupost de la UE que s'imputa com a Ajuda Oficial al Desenvolupament gestionat per diferents unitats administratives de la UE.
 - Vetllar per una coherència de polítiques i per al seguiment i aplicació del consens europeu en cooperació al desenvolupament. Garantir i promoure el lideratge en la qualitat de l'ajuda.
 - En el marc de coherència de polítiques, incorporar el respecte als drets humans i als criteris de desenvolupament humà sostenible als Tractats de Lliure Comerç i Acords d'associació econòmica que la UE estigui negociant.
 - Vetllar per l'ètica i la responsabilitat en l'ajuda i, en aquest sentit, fomentar la disminució de l'ajuda lligada a altres interessos econòmics, comercials i/o empresarials de la UE i els estats membres.
 - Promoure, liderar i implementar programes de Responsabilitat Social Corporativa per a les empreses lligada amb els Objectius del Desenvolupament del Mil·lenni, fomentant una activitat empresarial compromesa amb els reptes globals, la transparència en la gestió i el bon govern.

